BÜLTEN

Türkiye İşçi Partisi İstanbul İl Örgütü — *16 Nisan 1979* — *Sayı 8*

1 MAYIS'A DOĞRU

• İşçi sınıfı öncülüğündeki sınıfsal ve kitlesel bir mücadele ile bütün ilerici, demokrat, yurtsever güçlerin örgütlü birleşik hareketinin ve direnişinin geliştirilip güçlendirilmesinde ve bu güçlerin etkinliğinin artırılmasında 1 Mayıs gösterilerinin önemli bir yeri olacaktır.

Bugün dünyanın beş kıtasında birbirinden kilometrelerce uzakta, değişik ülkelerde yaşayan, ayrı ırklardan, ayrı dilleri konuşan, ayrı inançları olan milyonlarca işçi ve emekçi, yaklaşan **1 Mayıs**'ı yığınsal bir biçimde kutlamanın hazırlığı ve heyecanı içinde.

1 Mayıs, uluslararası işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günüdür. «1 Mayıs, gülüp eğlenerek pasif bir biçimde kutlanacak bir bayram, bir şenlik günü değildir. Geçmişteki mücadelelerin anısının tazeleneceği, gelecekteki mücadeleler için bilincin ve kararlılığın bileneceği, yüreklerin heyecanla dolup taşacağı gündür.» (**B. Boran**, 1975). Burjuvazi, korkulu rüyası olan **1 Mayıs**'ın yığınsal kutlanmasını önlemek, buna gücü yetmiyorsa yığınsallığını daraltmak, bu anlamlı günün içeriğini boşaltmak için, gerek doğrudan müdahalelerle, gerekse işçi sınıfı içine sokmaya çalıştığı Truva Atlarıyla elinden geleni ardına koymamıştır.

Bugün de aynı niyet ve çabalar içindedirler. **1 Mayıs**'ın İstanbul'da yapılması engellenmek istenmektedir. Engelleme, «asayişi ve kamu güvenliğini sağlamak ve devam ettirmek» gerekçesine dayandırılmaktadır. Böyle bir gerekçe ile demokratik hak ve özgürlüklerin kullanılmasını ortadan kaldırmak düşünülemez. Bu tutum, anti-demokratik bir anlayışın ifadesidir, demokratik hak ve özgürlüklere yöneltilmiş bir saldırı niteliğini taşımaktadır. Hükümetin görevi, demokratik haklara yönelebilecek saldırılara karşı gerekli önlemleri almaktır.

1 Mayıs gösterilerinin İstanbul'da yapılmasına konmak istenen engeller derhal ortadan kaldırılmalıdır. Başta DİSK olmak üzere, bütün ilerici güçler ve kuruluşlar ciddi bir görevle karşı karşıyadırlar. **1 Mayıs**'ın İstanbul dışında kutlanmasını savunanlarla ve umudunu 1 Mayıs günü sokağa çıkma yasağına bağlamış kimi «liderler»in korkaklıkları ile mücadele edilmeli, onların gerçek yüzleri açığa çıkarılmalıdır.

Partimize ciddi sorumluluk ve görevler düşmektedir. **1 Mayıs**'a en geniş yığınsal katılımın sağlanması, kazanılmış hakların elden çıkmaması için propaganda-ajitasyon ve örgütleme çalışmalarını hızlandırmak, bunun için bütün kurullarımızda ve ekiplerimizde konuyu gündeme alarak hazırlıklara şimdiden başlamak gerekmektedir. Biliyoruz ki, **1 Mayıs** demokratik güçler için ciddi bir sınav günü olacaktır. **1 Mayıs**'ta seferber edilecek yığınlar, demokrasi cephesinin gücünü gösterecektir. Bilinçli, kararlı ve örgütlü gücün aşamayacağı engel yoktur.

«Geçen yüzyılın sonlarına doğru yer alan 1 Mayıs'a ilişkin olaylardan bugün için alınacak ders vardır: Tüm hak ve özgürlükler, ancak uğruna baş koyarak verilen mücadeleler sonucu elde edilir.» (B. Boran, 1975).

PARTİ MÜCADELESİNDE 4 YIL

Partimizin mücadele ile dolu dört yılını 1 Mayısta tamamlayacağız.

İnançlı, bilinçli, çelik disiplinli niteliklerini her gün bir adım daha geliştiren çalışma ekiplerimizle, tüm parti örgütlerimizle, bilimsel sosyalist parti ilkelerimize dayanarak. yaşamın her alanında, mücadelenin her cephesinde döğüştük, döğüşeceğiz.

Sınıf mücadelesinin en sıcak alanlarından biri olan ilimizde, beşinci yıla girerken sorumluluk ve görevlerimizin bilincindeyiz.

1 Mayısta, işçi ve emekçilerin uluslararası birlik ve dayanışma gününün, provokasyon ve ihanetlerini aşarak, demokrasi cephesinin güçlü bir anti - faşist gösterisi olmasına savaşırken, partimizin işçi ve emekçilerin ve tüm anti - emperyalist, anti - faşist kitlelerin örgütlü ve öncü müfrezesi olduğunu, dostlarımızın yüreğine cesaret, düşmanlarınkine korku salarak bir kez daha göstereceğiz.

Partimizin programı, ilkelerini, 2. Büyük Kongre Kararlarını sınıf mücadelesinin bayrağı olarak daha yükseklerde dalgalandıracağız.

KOLLEKTİF ÜRÜN

BÜLTEN'in bu sayısında, bazı ilçelerimizden ve ekiplerimizden gelen yazılardan yararlanıldı. Bu uygulama sürdürülecektir. BÜLTEN'in kollektif bir çabanın ürünü olması da ancak bu yolla mümkündür. BÜLTEN'in her sayısının ilk kelimesinden son kelimesine kadar ortak bir örgüyle örülmesi, her sayının kollektif bir damga taşıması, BÜLTEN'e olan katkının düzenliliği ve sürekliliği ile sağlanabilecektir.

Dağıtımda aksamaların ve gecikmelerin olduğu gözlenmektedir. BÜLTEN periyodik olmamakla birlikte, dağıtım günü YÜRÜYÜŞ'ün dağıtımına denk düşürülecektir. Böylece, ilden ilçelere ulaşmasında kolaylık sağlanmış olacaktır. Bu durumu dikkate alarak, ilçe ve ekip görevlileri BÜLTEN'i en kısa zamanda üyelere ulaştırmayı örgütlemelidirler.

Öze ve biçime ilişkin öneriler gelmeye başladı. Bütün olumlu ve gerçekleşebilir öneriler dikkate alınacaktır. Bu arada, Partili bazı arkadaşlardan, eski Parti döneminde İstanbul'da 1967 yılından itibaren, kesintili de olsa, «ÖRGÜT» başlıklı bir bülten yayınlandığını öğrendik. «ÖRGÜT», Parti kapatılıncaya kadar sürmüş. Eğer genel bir öneri halini alırsa, BÜLTEN, ÖRGÜT adını alacaktır.

PARTİLİLİK

«Partili olmak sadece parti faaliyetlerinde, partiye ilişkin hususlarda ortaya çıkan bir şarttır, onun dışındaki hayatımıza partiye üye olmadan önce devam ettiğimiz gibi devam eder gideriz, o bizim özel hayatımızdır veya mesleki hayatımızdır veya ekmek parası kazanmak için yaptığımız bir faaliyettir veya parti dışında fikri bir ilgi, bir tecessüs duyduğumuz bir hususla meşgul olduğumuz bir faaliyettir, bu partiyi ilgilendirmez anlayışı, hele bunun uygulaması tamamen kökünden yanlış bir anlayış ve tutumdur. İşçi Partili olmak demek, bütün yaşamımızın her kesiminde, her alanında her an yaptığımız faaliyetlerde partili olmanın bilinci ve sorumluluğu içinde hareket etmek demektir.»

B. Boran, Selâm Türkiye'nin Aydınlık Geleceğine, 1976

UNUTMAYACAĞIZ!

YOLDAŞIMIZI ANIYORUZ

17 Nisan, Yılmaz Derebaşı arkadaşımızın «Ulusal Bağımsızlık İçin NATO'ya Hayır» kampanyası çalışmaları sırasında, Şiş meydanında öldürüldüğü gündür.

Bir yıl sonra bugün de, Yılmaz'ın uğrunda öldüğü kavga sürüyor. Emperyalizmin saldırgan askeri örgütü NATO'dan çıkılması ve emperyalizmle varolan ekonomik, politik, askeri ve kültürel tüm ilişkilerin koparılması için yürüttüğümüz mücadele güncelliğini koruyor.

Onlara cevabımızı, Yılmaz'ın taşıdığı bayrağı yükselterek, mücadelemizi aynı bilinç ve kararlılıkla sürdürerek verdik.

O, «görev anlayışıyla, gelişmenin sembolü ve örnek bir Partili» idi. Anti-emperyalist mücadelenin yiğit savaşçıları arasındaki onurlu yerini aldı. O'nun öldürülmesi, tarihsel sınıf kinimizi biledi. Anısını, Partimizi daha da kitleselleştirerek ve sınıf mücadelesinin azgın dalgalarıyla başedebilecek olan yapısını sağlamlaştırarak yaşatıyoruz.

Burjuvaziye ve onun maşası faşist harekete cevabımızı, sınıf mücadelesinin gereklerini yerine getirerek ve örgütlü birleşik gücün oluşturulması için çalışmalarımızı yoğunlaştırarak veriyoruz. Ama asıl cevabımızı henüz vermedik. Dökülen kanların hesabını, faşizmi yok ederek; mücadelemizi zafere ulaştırarak ödeteceğiz. Ve bütün dünya işçi, emekçi sınıfları ve onların kardeş Partileriyle birlikte, emperyalizmi tarih sahnesinden sildiğimiz gün, asıl cevabımızı vermiş olacağız.

(Şişli İlçesi)

OĞLUM DOĞRU YOLDA ÇALIŞTIĞI İÇİN ÖLDÜRÜLDÜ!

Türkiye İşçi Partisi üyesi Yılmaz Derebaşı arkadaşımızın faşistlerce kalleşçe kurşunlanmasından bu yana tam bir yıl geçti. Onun mücadelesinin partizan arkadaşlarında, her haftasında, her gününde, her saatinde duraksamadan, sürdürüldüğü bir yıl... Atılan her adımın, kazanılan her mevzinin, yüreği devrim ateşiyle yanan yiğit arkadaşların kanıyla yoğrulduğu bir yıl.

Derebaşı ailesi mücadele yoluna böyle bir evlat vardı. Yüreklerinde «Yılmaz'ların» acısı, göğüslerinde gururunu taşıyan emekçi bir aile... Yaşadıkları yer, diğer emekçiler gibi bir gecekondu bölgesi. Bu semtlerde yaşam zor. Mücadele çetin. Şartların zorluğunu, ağırlığını, ailenin her ferdinin yüz hatlarında, çökük omuzlarında görmek mümkün.

Yiğit arkadaşımız, Yılmaz Derebaşı'nın yiğit babası, Temel Baba, tüm sosyalistlerin babası, örnek bir baba: «Oğlum memleket için çalışıyordu. Bunu biliyordum. Oğlumun İşçi Partisi'ne üye olduğunu da biliyordum. Bütün aile severdi onu. Önceleri çok sessizdi, pek öyle konuşmazdı. Partiye üye olduktan sonra haksızlıklardan sözetmeye başladı. Konu-komşuya, amca, dayı oğullarına anlatıyordu. Çalışmak lazım derdi. Oğlumu buralarda sayarlardı. Doğru yolda çalıştığı için öldürdüler.» diyor Temel Baba.

Yılmaz sadece oğlu değil, arkadaşı idi. Onunla konuşur, dertleşir, memleketin halini anlatırlardı karşılıklı. Oğlu bayağı bir şeyler öğrenmişti. Söyledikleri hep doğruydu. Sorduk Temel Baba'ya, «Daha genç olsaydın bizimle çalışır mıydın?» diye.. Ama kızdırdık babamızı.. Kızdığı heyecanından belliydi. O yine büyük bir ağırbaşlılıkla «Ne diyorsunuz? Yine de çalışırım. Ama memurum, bize parti yasak. Serbest olsa, bugün gelir üye olurum, hem de iyi çalışırım.»

BÜLTEN: Türkiye İşçi Partisi İstanbul İl Örgütü Haberalma, Propaganda ve Basın Bürosu'nca yalnız Parti üyeleri için yayınlanır ★ Piyer Loti Cad. 21/3 Çemberlitaş - İstanbul ★ 22 80 29 ★ Sayı 8, 16 Nisan 1979 ★ Dizgi/Baskı: Kent Basımevi, 26 77 33

MEVZİLERİMİZİ KORUYACAĞIZ

Günümüz koşullarında pek çok sol, demokratik gençlik derneği kapatılıyor. Ama pek çoğu da kendi kendini demokrasi mücadelesinden koparıyor. Kimileri «kadrolarını korumak» bahanesi ile, kimileri de politik keskinlikten politik yılgınlığa geçtikleri için yapıyorlar bunu.

Bunun örnekleri D.G.S. Akademisinde de yaşanmakta. Sıkıyönetimin ilanından hemen sonra, Genç Öncü hariç, bütün gençlik örgütleri duvar gazetelerini gönüllü olarak kaldırdılar. Genç Öncü kendi duvar gazetesini sökmedi ve kazanılmış bu hakkın ortaklaşa savunulması için diğer örgütlere çağrıda bulundu. Ayrıca yılgınlığın kitleye yayılmasına göğüs germek de bilimsel sosyalistlere düşüyordu.

Bu amaçlarla, Partililer dolaylı ve doğrudan Parti yayınlarını okul kantininde sergiliyorlardı. Güvenlik kuvvetlerinin engelleme girişimlerine ise haklarını inatla savunarak cevap veriyorlardı...

MİMARLAR ODASI'NDA OPORTÜNİZM

Mimarlar Odası merkez yönetimindeki klik, maocuları da içine alan çeşitli goşist gurupların desteği ile genel kurulda sayısal üstünlüğü sağladı.

Çalışma raporunda, gelişen sınıf mücadelesini «karmaşa» olarak değerlendiren bu klik, «siyasi örgütlerin misyonları dışında kalmak» gibi politikalar üstü bir politikayı savunuyordu. Böylece apolitik kesimin de desteğini sağlamak amacı ile, burjuva gericiliğine kapıyı aralıyorlardı. Maocuların ve goşistlerin desteğine dayandıkları halde, kendilerini, var olan politik çizgilerin dışında, «sıfatsız, düz ve sade devrimciler» olarak tanıtanların bu oportünist politikaları, partililerin yoğun mücadelesi ile açığa çıkartıldı.

Demokrasi İçin Birlik, Demokratik Sol, Birlik Dayanışma gruplarının ortak liste ve programla katıldıkları bu kongre, aynı zamanda, birleşme noktalarını öne çıkartabilen, ilkeli bir güçbirliği politikasının başarılı bir adımı oldu.

MAOCU AYDINLIK'IN KARANLIK YÜZÜ

Aydınlık gazetesi, burjuva gericiliğine ve ihbarcılığa dayanan yayınlarına devam ediyor.

Türk Harb-İş Sendikası Kayseri Şube Başkanının, DİSK'e bağlı ASTER-İŞ Sendikası hakkındaki «Moskova'dan idare ediliyorlar» şeklinde bir açıklamasına büyük yer ayırıyor. Amerikan sendikacılığı ile kaba anti-komünizmin Aydınlık sayfalarında işbirliği yaptığı görülüyor.

Öte yandan, AP Milletvekili A. Sarıoğlu verdiği önergede «TÖB-DER Ankara Kongresinde, TİP-CHP-TKP ittifakını hangi milletvekillerinin sağladığını» sorarken, Aydınlık'ta çıkan, konu ile ilgili anti-komünist yazıyı belge olarak gösteriyordu.

Böylece, Aydınlık'ın, burjuva gericiliği ile birlikte aynı hedeflere saldırdığı bir kez daha açığa çıkıyor.

LENİN

22 NİSAN 1870

LENİN'İN DOĞUMU

DÜN, BUGÜNÜN VE YARININ SOSYALİST MÜCADELESİNE IŞIK TUTUYOR

DÜN, BUGÜNÜN VE YARININ SOSYALİST MÜCADELESİNE IŞIK TUTACAKTIR

Cibali Tütün İşçileri Grevi, 1911)

Yüzelli yılı bulan Türkiye işçi sınıfı mücadelesinin gerilerde kalan bir günü: 2 Nisan 1911, Cibali Tütün işçilerinin grevi.

İşçi sınıfımızın savaşkanlığının ve önderliğinin inkâr edilemez 68 yıllık bir kanıtı.

Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesine, nihai hedefe kadar ışık tutacak bir gün.

2 Nisan 1911. Cibali Tütün işçilerinin grevinin yıldönümü, işçi sınıfımıza ve tüm Partili arkadaşlara kutlu olsun!

İşçi sınıfının mücadelesinde grevin önemi çok açık ve anlamlıdır. Bunu hepimiz biliriz ve bu silahımızla övünç duyarız. 2 Nisan 1911'de Cibali Tütün işçileri ücretlerinin artırılması, çalışma koşullarının iyileştirilmesini talep etmişler, yapılan zammı ve önlemleri yetersiz bularak kadınlı erkekli, tam bir dayanışma sağlayarak greve çıkmışlardı. Aynen 1872'de Tersane, 1908'de Aydın Demiryolu, 1920'de İstanbul Tramvay işçileri gibi... Yükselen mücadelenin inancı ve bilinciyle.

Bugün, onların başlattığı mücadeleyi, bizler aynı inanç ve kararlılıkla yürütüyoruz. Onların yükselttiği bayrağı yere düşürmeyeceğiz.

Bu sorumlulukla, 1911 Cibali Tütün işçilerinin grevini selamlıyoruz.

(Fatih İlçesi)

Rıhtım İşçilerinin Grevi, 1909

Türkiye işçi sınıfı geçmişte birçok şanlı grevi yaşamıştır. Türkiye işçi sınıfı tarihine ve geleneklerine içtenlikle sahip çıkan rıhtım işçilerinin torunları, biz TİP'li tersane işçileri geçmişte yapılan işçi sınıfının grevlerini ve geleneklerini yaşatmaya kararlıyız. Hayatın her alanında olduğu gibi yine kaynağımız bilimsel sosyalizmdir. Bu nedenle 3 Nisan 1909 tarihinde rıhtım işçilerinin yapmış oldukları şanlı grevi saygıyla anıyoruz. Onların bırakmış oldukları bayrağı daha da yükseltmek azmindeyiz. Dedelerimizin o zamanlar başlatmış oldukları çetin mücadeleyi geliştirmek kararındayız, bu mücadeleyi partililik görev ve bilincimizle vermekteyiz. Bu mücadele yıllar önce dedelerimizin başlattığı bağımsızlık, demokrasi, insanca yaşama ve sosyalizm mücadelesidir. Mücadelemiz hayatın her alanında verilmiştir ve verilmektedir. Biz biliyoruz ki ülkemizin aydınlık geleceği ellerimizdedir. Aydınlık gelecek önümüzdedir. Ve partimiz bu görevi başarmak azmindedir ve başaracaktır.

(Tersane Ekibi)

NEDEN «TARİHSEL DENEY»?

Seminerlerin çoğunda ve çoğu karşılıklı tartışmalarda kullanılan bir cümle vardır: «Bunun, dünya tarihinde pek çok örneği vardır». Beş aşağı beş yukarı bu biçimde özetlenen «tarih dersleri»nin çoğu kez içi boş kalır. Dayanak olarak, örnek olarak ders alınması gereken ve büyük kayıplara mal olmuş bir olay olarak sıralanan tarihsel deneyler, çoğu kez amaçlanan somutlamayı sağlayamaz. Sadece soyut bir tarih hatırlatması olarak kalır.

Oysa, tarih, somut gerçekliktir. Ulusların, devletlerin, partilerin büyük kayıplarla, büyük emeklerle elde ettikleri çok zengin hazinelerdir. Faşizme karşı çeşitli ülkelerde verilen mücadeleler de benzer niteliktedir. Çok farklı koşullarda, çok farklı biçimlerde verilen mücadele örneklerini bilmek, her bir ülke deneyini özümleyebilmek, Türkiye'deki demokratik mücadeleye de önemli kazanımlar sağlayacaktır. Anti-faşist mücadelenin önüne çıkan engellerin daha çabuk, daha köklü biçimde ortadan kalkmasına neden olacaktır.

Merkez Yönetim Kurulumuzun 1977 yılında yayınladığı ÖRGÜTLÜ BİRLEŞİK GÜÇ YENİLMEZ broşürü, bu konunun altını önemle çizmektedir: «Demokratik güçler arasında birlik ve dayanışmanın sağlanmasına yönelik girişimlerin sonuç verici olabilmesi başlıca iki koşula bağlıdır. Bu girişimler **tarihsel deneyimlerin sağladığı dersleri gözönüne almalı** ve öte yandan somut koşullara, günün gereklerine uygun kapsam ve biçim içinde geliştirilmelidir» (s. 17).

BÜLTEN'de bunu yapmaya çalışıyoruz. Anti-faşist mücadele tarihinin örneklerini, kuru tarih bilgisi olarak değil, verili koşullarda somut adım atmamızda bize yardımcı olması için ele alıyoruz.

FAŞİZME KARŞI MÜCADELE VE CHP

2. Büyük Kongre Kararları, Parti üyelerine ve örgütlerine yüklediği görevlerle dikkati çekiyor. BÜLTEN'imizin bir görevi de, bu Kararların hayata geçirilmesi yollarının bulunması, buna ilişkin deney alış verişinin sağlanması konularına yer vermek, bunları sürekli gündemde tutmak olacaktır.

CHP ve CHP'lilerle ilişkiler, sözkonusu görevlerin başında gelmektedir. Kararlarda, CHP konusunda belirli tespitler yapılmıştır. CHP'nin izlediği, emperyalizm ve büyük burjuvazi ile uzlaşıcı ve teslimiyetçi politikaya dikkat çekilmiştir. Bu politikanın, emperyalizmin tertip ve planlarının yürürlüğe konmasını ve faşist tırmanışı kolaylaştıran bir etken durumuna geldiği belirtilmiştir. Bunun yanında, Kararlar, CHP'ye mevcut politikasını değiştirmesi, son seçim döneminde öne sürdüğü vaadlerini yerine getirmesi için uyarıda bulunmuştur. CHP'yi, kitlelerin örgütlü birleşik gücüne dayanan mücadeleye katılmaya çağırmıştır. CHP'nin izlediği yanlış politikanın, CHP'nin kendisi için de yaşamsal bir öneme sahip olduğuna dikkat çekilmiştir.

CHP'nin büyük umutlarla iktidar olduktan sonra, hızla emekçi kitlelerin umudu olmaktan çıkmaya başladığı günümüzde, Kararlar çok önemli bir tespit ve çağrıda bulunmaktadır. CHP ağırlıklı iktidara karşı oluşan tepkinin kitleselleştiği, gerici ve faşist partiler tarafından örgütlenmeye ve yönlendirilmeye çalışıldığı şu günlerde bize büyük görevler düşmektedir. Umudun işçi sınıfında, umudun sosyalizmde olduğunu göstermek ve Partimizi kitlelerin umudu haline getirmek birinci görevdir. Bunun yanında, CHP'den soğuyan emekçi kitlelerin, gerici ve faşist partilere yönelişini engellemek üzere CHP'nin politikasını değiştirmesini önermek ve mümkün olabildiğince bunu sağlamak da görevimizdir. Çünkü, **CHP'yi demokratik güçlerin içine çekmekle demokratik güçler önemli bir kazanç sağlayacaklardır.**

Örgütlü birleşik hareketin ve direnişin geliştirilip güçlendirilmesi yolunda CHP örgütleriyle her kademede kurulacak ilişkiler, fabrikalarda, mahallelerde CHP'li işçi ve emekçilerle başlatılıp geliştirilecek diyaloğlar yaşamsal öneme sahiptir.

Kongrenin verdiği bu perspektifi ve görevi sürekli uygulamaya çalışmak, Partimize ve demokratik güçlere önemli mevziler kazandıracaktır.

BURJUVAZİYLE UZLAŞMA POLİTİKASI FAŞİZMİN EKMEĞİNE YAĞ SÜRER

Faşizme karşı mücadelenin temel sorunlarından biri, faşizmin sınıfsal özünün kitlelerce kavranmasıdır. Bu kavrayış, faşist bir yönetimin hangi sınıfların özlemi olduğu, hangi sınıfların çıkarlarına hizmet ettiği (veya edeceği) sorusuna açıklık getirecektir. Düşmanın sınıfsal kimliği bilinmedikçe, kitleler kime karşı mücadele edeceklerini net bir biçimde görmedikçe, faşizm, gerçek yüzünü kitlelerden saklayabilecek, hatta kitlelerden destek bulabilecektir.

Tarihte ve günümüzde, dünyada ve Türkiye'de, sosyal - demokrat partilerin burjuvazi ile uzlaşmacı bir çizgi izlemesi yüzünden, anti - faşist mücadeleye verdiği zararların örnekleri yaşanmış ve yaşanmaktadır.

Bu politikanın acı sonuçlarını yaşamış ülkelerin tarihlerinden ders çıkarmak, bütün demokratların görevi olmalıdır.

Uzlaşıcı politikasıyla, milyonlarca taraftarını hayal kırıklığına uğratan, pasifize eden CHP, faşizme karşı mücadelede demokratik güçlerin zayıf bir halkasını oluşturmaktadır. Düşmanın sis perdesiyle örtülmesi, mücadelede kararsızlık, kitleleri faşizme teslim etme sonucunu doğuracak zararlı bir politikadır. İnsanlık, bu politikanın acı sonuçlarını yaşamışken, tarihten ders almamak niye?

Bir yandan faşizmin halk düşmanı gerçek yüzünü demogojik yollarla saklamasını engellemek, onun gerçek kimliğini ortaya çıkarmak, bir yandan da CHP'nin faşizmin ekmeğine yağ süren politikasıyla mücadele etmek, başarının koşullarındandır ve Partililer olarak bu görev önümüzde durmaktadır.